

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ea:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni (1903 Budapest, Pf. 314/15.). (A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) parancsnok
- 4) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos telefax útján terjesztett elő panaszt, a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos beadványában előadta, hogy gyermekláthatás és felügyeleti jog gyakorlása céljából megjelent a Gyermekjóléti Szolgálaton, ahonnan kiskorú gyermekét el kívánta vinni a 82 éves dédnagymamához, amelyben azonban a felesége megakadályozta. Erre tekintettel értesítette a rendőrséget. A helyszínre kiérkező rendőröknek a felesége úgy nyilatkozott, hogy bántalmazta őt a panaszos, miközben a gyermekét fogta, őt próbálta testével védeni, mert a felesége ki akarta tépni a gyermeket a kezéből. A gyermek fogása közben többször nekiütközött a bútoroknak. A rendőrök emiatt akarták őt előállítani és nem hagyták, hogy gyakorolhassa szülői felügyeleti jogát. A feleségéről látleletet vettek, de a járőrök nem engedték, hogy róla, illetve a gyermekéről látlelet készüljön. Ezt követően a rendőrök felszólították, hogy adja át a gyermeket a feleségének, majd közölték vele, hogy őt pedig előállítják a Rendőrségre. A gyanúsítást vele nem közölték, rendőrségi fogdába helyezték, meghallgatták, de végül nem gyanúsították meg, ezután pedig elengedték. A panaszos álláspontja szerint a rendőrök megakadályozták, hogy szülői felügyeleti jogát gyakorolhassa, ezért gyermekét nem láthatta és a jövőben sem fogja látni őt, így nem fog tudni vele kapcsolatba lépni. A panaszos beadványához mellékelte az előállítás időtartamáról szóló igazolást.

A panaszos beadványában sérelmezte:

1. az előállítás
  - 1/a. az előállítás jogalapját;
  - 1/b. az előállítás miatt a gyermekkel való további kapcsolattartás megakadályozását;

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőrök jogszerűen vonták a panaszost intézkedés alá, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület véleménye szerint a rendőri intézkedés foganatosításának következtében nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen az intézkedés kezdeményezése nem hozható összefüggésbe azzal, hogy emiatt sérülhetett a panaszos polgári jog szerint biztosított gyermekével való kapcsolattartási joga.

Tekintettel arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének a rendőri intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt, a panaszos előállítása nem sértette a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Panasztestület a panaszos előállítását arányosnak találta, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Bár a panaszos előállítása arányos és jogszerű volt, még sem állta ki az időtartam arányosságának a próbáját, így az előállítás időtartama kapcsán a Panasztestület a panaszos személyi szabadsághoz való jogának a sérelmét állapította meg.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

II.

A döntésem alapjául szolgáló tényállást – a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – az alábbi bizonyítékok felhasználásával állapítottam meg:

- panaszbeadvány;
- panaszos által csatolt előállítás időtartamáról szóló igazolás;
- átirat;
- büntetőfeljelentés;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés előállítás végrehajtásáról;
- adatlap Gyermekjóléti Szolgálat vezetőjének.

III.

A rendőri intézkedés elleni panasz vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

III/1. Az előállítás

III/1/a. Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.”*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdés alapján *„Aki olyan kihívóan közösséggellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

A panaszos beadványában előadta, hogy a jelzett időpontban szülői felügyeleti jogát kívánta gyakorolni, azonban azt a felesége megakadályozta azzal, hogy a kiskorú gyermekét ki akarta tépni a kezéből, miközben ő a gyermekét fogta és próbálta őt testével védeni. Eközben többször nekiütközött a bútoroknak. A helyszínre kiérkező rendőröknek azonban a felesége úgy nyilatkozott, hogy a panaszos volt az a személy, aki bántalmazta őt. Ezt követően csak a feleségéről készült látlelet, majd a rendőrök felszólították, hogy adja át a gyermeket a feleségének, őt pedig előállították a Rendőrkapitányságra.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint, *-n * órákor a rendőrök rendészeti szolgálati feladatuk ellátása során a Tevékenység-irányítási Központ utasítására megjelentek a helyszínen, mivel onnan szülői felügyeleti jogviszony gyakorlásával kapcsolatosan kialakult veszekedésről, dulakodásról érkezett bejelentés. A rendőrök a helyszínen meghallgatták a Gyermekjóléti Szolgálat egyik munkatársát, a panaszost, a panaszos feleségét és a Művelődési Ház könyvtárában dolgozó egyik munkatársat. A dulakodás idején a szobában tartózkodó három fél – a panaszos és a felesége, valamint a Gyermekjóléti Szolgálat munkatársa – egybehangzóan előadták, hogy a panaszos el akarta vinni a gyermeket, amelyet a felesége nem engedett, vissza akarta kapni őt, de ezt a panaszos forgómozgással megakadályozta, miközben a gyermekét végig a kezében tartotta. Ennek következtében a panaszos a feleségét egy esetben az ún. gyerekszobában lévő könyves polcnak lökte. Ekkor a feleség a gyermek

után nyúlt és a panaszos egy esetben a felesége kezébe harapott. A panaszos álláspontja szerint nem harapta meg a feleségét, de azt elképzelhetőnek tartotta, hogy meglökte őt a forgómozgás közben. A rendőrök a panaszos feleségét orvoshoz szállították, aki nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett. Ezt követően a panaszost garázdaság vétségének gyanúja miatt, további eljárási cselekmények foganatosítása céljából, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján előállították a Rendőrsre, majd vele szemben büntetőfeljelentést tettek, valamint tájékoztatták a Gyermekjóléti Szolgálatot a helyszínen tapasztaltakról.

A rendőrségi iratokból, valamint a panaszos előadásából egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos előállítására azért került sor, mert vele szemben felmerült a Btk. 339. § (1) bekezdésében rögzített bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amelyre tekintettel a rendőrök indokoltnak tartották a panaszos Rendőrsre történő előállítását, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény elkövetésének gyanúját további cselekmények foganatosításával megerősítsék, vagy kizárják.

A leírtakra tekintettel, a panaszossal szemben fennállt a bűncselekmény elkövetésének rendőri intézkedéshez minimálisan szükséges gyanúja, így az azonnali eljárási cselekmények foganatosítása érdekében a rendőrök jogszerűen állították elő a panaszost, ezért a panasz alaptalan.

IV/1/b. Az előállítás miatt a gyermekkel való további kapcsolattartás megakadályozása

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés értelmében *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

A (2) bekezdés a) pontja szerint *„A rendőrség a feladatának ellátása során együttműködik az állami és a helyi önkormányzati szervekkel, a társadalmi és a gazdálkodó szervezetekkel, az állampolgárokkal és azok közösségeivel.”*

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés alapján *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben végrehajtott előállítás alkalmas volt arra, hogy a gyermekével való további kapcsolattartást megakadályozza.

Jelen ügyben megállapítható volt, hogy a rendőrség azért intézkedett a panaszossal szemben, mert a helyszínen felmerült a gyanú arra, hogy a panaszos jogellenes cselekményt követhetett el, amely miatt a rendőrök részéről az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, valamint további eljárási cselekmények foganatosítása érdekében kellő jogszabályi felhatalmazás alapján került sor a panaszos előállítására. Jelen esetben két alapvető jog került egymással szembe, amelynek feloldása az egyik alapvető jog korlátozásával járhatott együtt. Tekintettel arra, hogy a közérdek védelme, mint bűnüldözési érdek a társadalom széles körét érinti, ezért a panaszos az általa tanúsított jogellenes magatartás miatt került olyan helyzetbe, amelyre tekintettel a magánérdeke háttérbe szorult. Mindezekre figyelemmel a panaszosnak az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti

előállítását a közrend megóvása, valamint további erőszakos magatartás megelőzése is szolgálta.

A leírtak alapján az erre vonatkozó panasz alaptalan.

IV.

A Panasztestület az általa lefolytatott vizsgálata során megállapította, hogy jogszerűen vonták a panaszost rendőri intézkedés alá, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Megállapította továbbá, hogy bár a panaszos előállítása arányos és jogszerű volt, még sem állta ki az időtartam arányosságának a próbáját, így az előállítás időtartama kapcsán a Panasztestület a panaszos személyi szabadsághoz való jogának a sérelmét állapította meg.

Tekintettel arra, hogy a panaszos e kérdésköröket nem sérelmezte, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) Az FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdés, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (7) bekezdés, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (2) bekezdés, 33. § (2) bekezdés b) pontja, 2. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja, 13. § (1) bekezdés,
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdés

Budapest, 2015. május 4.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**